

Kohtuasi C-598/21

Eelotsusetaotluse kokkuvõte Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõike 1 alusel

Saabumise kuupäev:

28. september 2021

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Krajský súd v Prešove (Prešovi maakonnakohus, Slovaki Vabariik)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

13. september 2021

Hagejad:

SP

CI

Kostja:

Všeobecná úverová banka a.s.

Vaidluse ese

Tarbijakaitse – Hilinenud tagasimaksed – Laenu enneaegne sissenõudmine – Proportsionaalsus laenusummaga – Ilma kokkulepitud eesmärgita laen – Kinnisvara pandiõiguse realiseerimine vabatahtliku (era)enampakkumise teel – Omandiõiguse kaotamine

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Eelotsuse küsimused puudutavad probleemi, kas kinnisvara pandiõiguse realiseerimine vabatahtliku enampakkumise teel, laenude enneaegne sissenõudmine ning korduv uute laenulepingute sõlmimine eelmiste laenude ja laenukulude katmiseks on kooskõlas põhiõiguste harta, nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2005/29/EÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2008/48/EÜ, samuti Euroopa Kohtu praktikaga.

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikliga 47 koostoimes artiklitega 7 ja 38, nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiviga 93/13/EMÜ (edaspidi „direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste lepingutingimuste kohta“), Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (edaspidi „direktiiv 2005/29/EÜ ebaausate kaubandustavade kohta“), samuti Euroopa Liidu õiguse tõhususe põhimõttega on vastuolus sellised õigusnormid nagu Slovaki Vabariigi tsiviilseadustiku (Občiansky zákonník) § 53 lõige 9 ja § 565, mille kohaselt ei võeta enneaege sissenõudmise korral arvesse selle toimingu proportsionaalsust – eelkõige tarbijate kohustuste rikkumise kaalu võrreldes laenu suuruse ja selle maksetähtajaga?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav (ei ole vastuolus), esitab eelotsusetaotluse esitanud kohus järgmised küsimused:

2.a) Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikliga 47 koostoimes artiklitega 7 ja 38, direktiiviga 93/13/EMÜ ebaõiglaste lepingutingimuste kohta, direktiiviga 2005/29/EÜ ebaausate kaubandustavade kohta ja Euroopa Liidu õiguse tõhususe põhimõttega on vastuolus kohtupraktika, mis põhimõtteliselt ei peata pandiõiguse realiseerimist niisuguse kinnisvara eraenampakkumise teel, mis on tarbijate või muude isikute elukoht, ning samas ei võta arvesse tarbija kohustuste rikkumise kaalu võrreldes laenu suuruse ja selle maksetähtajaga, ka juhul, kui on olemas muid võimalusi laenuandja nõude rahuldamiseks kohtulikus täitemenetluses, kus eelisjärjekorras ei minda pandiõigusega koormatud eluruumi müügi teed?

2.b) Kas direktiivi 2005/29/EÜ ebaausate kaubandustavade kohta artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et tarbijate kaitsmine ebaausate kaubandustavade eest tarbijatele laenu andmisel hõlmab kõiki laenuandja nõuete tasumise viise, sealhulgas uue laenu võtmist eelmisest laenust tulenevate kohustuste katmiseks?

2.c) Kas direktiivi 2005/29/EÜ ebaausate kaubandustavade kohta tuleb tõlgendada nii, et ebaausaks kaubandustavaks loetakse ka sellise laenuandja käitumine, kes annab korduvalt laene tarbijale, kes ei ole võimeline laene tagasi maksma, ja selle tulemusena tekib niisuguste laenude ahel, mida laenuandja tarbijale faktiliselt välja ei maksa, vaid peab need kinni eelmiste laenude ja laenu kogukulude katmiseks?

2.d) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediitilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (edaspidi „direktiiv 2008/48/EMÜ tarbijakrediidi kohta“), artikli 2 lõike 2 punkti a koostoimes selle direktiivi põhjendusega 10 tuleb tõlgendada nii,

et see ei välista kõnealuse direktiivi kohaldamist isegi laenu puhul, millel on kõik tarbijakrediidi omadused, kui laenu eesmärk ei ole kokku lepitud ja kui peale väikese osa on laenuandja kogu laenusumma määranud eelmiste tarbijalaenude katmiseks ja tagatisena on kokku lepitud kinnisvara pandiõigus?

2.e) Kas Euroopa Kohtu 21. aprilli 2016. aasta otsust Radlinger ja Radlingerová, C-377/14, EU:C:2016:283, tuleb tõlgendada nii, et see on kohaldatav tarbijalaenulepingule ka juhul, kui selle lepingu kohaselt on osa antud laenust mõeldud laenuandja kulude katmiseks?

Liidu õigusnormid ja Euroopa Kohtu praktika

Euroopa Liidu põhiõiguste harta: artiklid 7, 38 ja 47.

Nõukogu direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes: põhjendused 12–14, 16, 20, 21 ja 24, artiklid 1 ja 3, artikli 4 lõige 1, artikli 6 lõige 1, artiklid 7 ja 8.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediitilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ: põhjendus 10, artikkel 1, artikli 2 lõike 2 punkt a, artikli 3 punktid f, h ja l ning artikkel 23.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/29/EÜ ebaausate kaubandustavade kohta: artikli 2 punktid c–e ja k, artiklid 3, 5, 6, 7, 11 ja 13.

Euroopa Kohtu 21. aprilli 2016. aasta otsus C-377/14, EU:C:2016:283; eelkõige [resolutsiooni] punkt 3.

Viidatud riigisisese õiguse sätted

Slovaki Vabariigi tsiviilseadustik (Občiansky zákonník)

§ 53 käsitleb ebaõiglaseid tingimusi tarbijalepingutes.

§ 151h lõige 6, § 151j lõige 1, § 151m näevad ette teatavad pandiõiguse realiseerimise tingimused.

§ 565 käsitleb kogu võlasumma tagasimaksmist ühe osamakse maksmata jätmise tõttu.

Tarbijakrediidi, muude krediitide ja tarbijalaenude seadus nr 129/2010, millega muudetakse mõningaid seadusi (Zákon č. 129/2010 o spotřebitel'ských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov)

Tarbijakrediidiseadus nr 258/2001 (esimene tarbijakrediidiseadus) (Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotřebitel'ských úveroch (prvý zákon o spotřebitel'ských úveroch))

§ 4 lõige 2 sätestab tarbijakrediidilepingu erinõuded.

§ 4 lõike 3 viimane lause näeb ette karistused tarbijakrediidilepingu erinõuete rikkumise eest.

Vabatahtlike enampakkumiste seadus nr 527/2002 (Zákon 527/2002 Z.z. o dobrovol'ných dražbách)

§ 6 lõike 1 esimene lause määratleb enampakkumise korraldaja.

Tsiviilkohtumenetluse seadustik nr 160/2015 (Zákon 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok)

§ 325 lõige 1 ja lõike 2 punkt d sätestavad ajutiste meetmete kasutamise korra.

Täitemenetluse seadustik nr 233/1995 (Zákon 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok)

§ 61g käsitleb võlgniku taotlust maksta tagasi osade kaupa, § 63 käsitleb täitmise viise.

Faktilised asjaolud ja menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus

- 1 Kostja Všeobecná úverová banka a.s. (edaspidi „pank VUB“) ja äriühing Consumer Finance Holding a.s. (edaspidi „CFH“) olid varem majanduslikult seotud. CFH haldas panga VUB laene. Nii pank VUB kui ka CFH olid varem andnud hagejatele tarbijalaene. Proua SP ja härra CI (edaspidi „hagejad“) võtsid äriühingult CFH tarbijalaenu juba 2004. aastal. Sellele järgnesid uued tarbijalaenud. Hagejad ei olnud võimelised laene tagasi maksma ja seetõttu andis pank VUB neile uusi laene, aga ei maksnud neid hagejatele välja, vaid arvestas need endale varasematest tarbijalaenudest tulenevate nõuete katteks. Pank määras võlanõuete suuruse ühepoolselt.
- 2 Kui 2004. aastal võtsid hagejad tarbijalaenu 18 000 Slovakkia krooni (597,49 eurot), siis viimase laenu nimetusega Hypo Pôžička andis pank VUB neile 9. veebruari 2012. aasta lepingu alusel summas 30 221,50 eurot kuni aastani 2032 (edaspidi „vaidlustatud laen“).
- 3 Peaaegu kogu vaidlustatud laenu summa kasutas pank VUB varasemate, alates 2004. aastast antud tarbijalaenude katmiseks ehk nii panga VUB kui ka äriühingu CFH antud tarbijalaenude katmiseks. Osa vaidlustatud laenust kasutas pank VUB äriühingu CFH nimel „vaidlustatud laenu andmisega seotud kulude katmiseks“. Vaidlustatud laenu eesmärki ei ole lepingus määratud. Pank VUB väidab, et

vaidlustatud laen ei ole hõlmatud tarbijakrediiti käsitlevates õigusnormides ette nähtud kaitsega.

- 4 Ka enne 2012. aastat andis pank VUB hagejatele laene sel viisil, et neid kasutati varasemate võlgade katmiseks. Näiteks 23. novembri 2009. aasta lepinguga andis pank VUB hagejatele laenu 25 156,98 eurot viiviste ja kulude katmiseks summas 24 593,60 eurot ning see laen on nimetatud ka vaidlustatud laenulepingus. On tekkinud kahtlused viiviste õiguspärasuses, muu hulgas seaduse nr 258/2001 (esimene tarbijakrediidiseadus) kohaselt lepingu mittetäitmise eest määratud viiviste õiguspärasuses.
- 5 Vaidlustatud laenu iseloomulik joon pangas VUB on selle tagamine kinnisvara ehk hagejate ja teiste isikute elukohaks oleva maja pandiõigusega. Pärast vaidlustatud laenu andmist (9. veebruaril 2012) jäid hagejad laenu osamaksetena võlgu 1106,50 eurot. Pank VBU teatas 13. jaanuaril 2013, et maksehäirete tõttu nõutakse laen täies ulatuses tagasi. Vaidlustatud laenulepingus on kokku lepitud laenu enneaegne sissenõudmine. See kokkulepe sisaldus lepingu artikli VI punktides 42 ja 42.1. Enneaegse sissenõudmise ainsa eeldusena näeb see seadus ette **kolmekuulise hilinemise osamaksetega** ja sellele järgneva meeldetuletuse, milles antakse viieteistpäevane lisatähtaeg. Seejärel, 12. aprillil 2013, teatas pank VUB, et müüb pandiõiguse realiseerimiseks vabatahtlikul enampakkumisel hagejate peremaja, mille väärtus on vähemalt **kolmkümmend korda suurem** kui summa, mille tõttu pank laenu enneaegse sissenõudmise ja seejärel maja müügi algatas.
- 6 Hagejad esitasid Okresný súd Prešovile (Ptešovi piirkondlik kohus, edaspidi „piirkondlik kohus“) hagi, et peatada pandiõiguse realiseerimine vabatahtliku enampakkumise teel. Hagejad väitsid muu hulgas, et laenulepingute sõlmimisel on pank rikkunud nende õigusi, mis on tagatud Euroopa Liidu õigusega. Oma esimeses otsuses jättis piirkondlik kohus hagi rahuldamata. Piirkondliku kohtu hinnangul puudusid takistused hagejate peremaja müügiks kohtuvälise menetluse raames.
- 7 Hagejate apellatsioonkaebuse tulemusena tühistas Krajský súd v Prešove (Prešovi maakonnakohus) otsuse ja tõi hagejate peremaja vabatahtlikul enampakkumisel müümise takistuseks proportsionaalsuse puudumise. Maakonnakohtu hinnangul on hagejate peremaja müümine **ebaproportsionaalne**, sest on olemas muu võimalus pandiõiguse realiseerimiseks, nimelt täitemenetlus, milles panga VUB nõue saab rahuldatud ja samas ei kaota hagejad oma peremaja omandiõigust. Maakonnakohus võttis arvesse tarbijaõiguse rikkumist.
- 8 Seejärel jättis piirkondlik kohus oma teises otsuses hagi uuesti rahuldamata. Piirkondlik kohus viitas Euroopa Kohtu otsusele kohtuasjas C-34/13, mille kohaselt ei takista ka ebaõiglasel lepingutingimused hagejate elukoha müümist pandiõiguse realiseerimiseks korraldatud kohtuvälise menetluse raames. Piirkondlik kohus andis esimuse Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovaki Vabariigi kõrgeim kohus) praktikale teises kohtuasjas, milles see kohus ei

tunnustanud *ex ante* tarbijakaitset ega peatanud tarbijate elukoha kohtuvälist müüki vabatahtlikul enampakkumisel.

- 9 Hagejad esitasid apellatsioonkaebuse, milles nõuavad pandiõiguse vabatahtlikul enampakkumisel realiseerimise peatamist ning väidavad muu hulgas, et rikutud on nende tarbijaõigusi ja nende peremaja müümise korral nende õigust elukohale.

Eelotsusetaotluse põhjenduse kokkuvõte

- 10 Slovaki Vabariik ei ole sätestanud pandiõiguse realiseerimise kontekstis sõnaselget nõuet võtta arvesse selliseid asjaolusid, mida Euroopa Kohus on pidanud olulisteks oma otsuses, mis tehti kohtuasjas C-415/11, Mohamed Aziz, punkt 73: „*Eelkõige peab kõigepealt pikaajalistes lepingutes sisalduva ennetähtaegse ülesütlemise tingimuse osas võlgniku rikkumise korral konkreetsel piiratud ajavahemikul eelotsusetaotluse esitanud kohus kontrollima, nagu seda märkis kohtujurist enda ettepaneku punktides 77 ja 78, kas kaupleja võimalus nõuda kogu laenu tagasimaksmist sõltub tarbija poolt mingi sellise kohustuse täitmata jätmisest, mis on oluline lepinguline kohustus; kas selline võimalus on ette nähtud juhtudel, mil täitmata jätmine on piisavalt tõsine võrreldes laenulepingu kestuse ja summaga; kas selline võimalus on tuletatav kohaldamisele kuuluvatest eeskirjadest ja kas siseriiklik õigus näeb ette piisavad ja tõhusad vahendid, mis võimaldavad tarbijal, kelle suhtes sellist tingimust kohaldatakse, leevendada laenu sellise tagasinõudmise mõju*“.
- 11 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et vabatahtliku (era)enampakkumise teel müümise institutsioon on oluline ka tarbijaõigusega seotud kohtuasjades. Probleemiks on vabatahtlike enampakkumiste proportsionaalsuse õiguslik küsimus, mida kohtupraktika ei lahenda. Proportsionaalsuse põhimõtet järgimata oleks lubatud tarbija kinnisvara, sealhulgas tema elukoha vabatahtlik enampakkumine, mistahes tarbijapoolse rikkumise, ka väiksema kaaluga rikkumise korral.
- 12 On selge, et tarbijakaitse ei ole absoluutne. Tarbijate elukoha võib müüa ka ilma kohtumenetluseta ja seda hoolimata kasutatud ebaõiglastest lepingutingimustest (C-34/13).
- 13 Slovaki Vabariigis näeb õigusnorm ette kaks pandiõiguse realiseerimise viisi. Esimene viis on pandi eseme müük vabatahtliku enampakkumise korras. Neid enampakkumisi korraldab eraisik – ettevõtja. Võlausaldaja määrab nõude suuruse ühepoolselt. Teine ettevõtja ehk enampakkumise korraldaja müüb enamasti ka tarbijate elukoha ilma mingi kohtumenetluseta ning hindamata objektiivselt nõude suuruse ja tarbijate elukoha enampakkumise proportsionaalsust. Hoolimata tarbijate nõusoleku puudumisest on see enampakkumine seaduses nimetatud „vabatahtlikuna“.
- 14 Teine võimalik pandiõiguse realiseerimise viis on kohtulik täitemenetlus täitemenetluse seaduse nr 233/1995 kohaselt. Sellele eelneb lepingutingimuste

kohtulik kontrollimine, mille käigus võib kohus võimaldada tasumist osamaksetena ja samas peab omal algatusel võtma arvesse tarbijakaitset kõigi seni nimetatud direktiivide kontekstis. Langetatava kohtuotsuse saab võlausaldaja edastada täiturile, kes võib samuti lubada maksmist osamaksetena, võib arestida tarbija vallasvara, rahalised vahendid pangakontol ja muud nõuded, võib anda korralduse teatud summad tarbija töötasust maha arvata, samuti võib anda korralduse müüa kinnisvara, milles on tarbija elukoht.

- 15 Juba esmapilgul on näha märkimisväärne erinevus nimetatud pandiõiguse realiseerimise viiside vahel. Mõlema menetluse puhul võib asi jõuda tarbija elukoha müümiseni, aga kohtulikus täitemenetluses saab võimaldada võla tasumist osamaksetena, samuti võimaldada arveldada viivistrahve. Eelkõige pikaajaliste laenude puhul annab see võimaluse saavutada laenu esialgsete osamaksete tase kuni laenuperioodi lõpuni. Nii võib saavutada olukorra, kus nõue saab rahuldatud samaks ajaks, kui oli tarbijaga kokku lepitud, ja tarbijale jääb alles tema elukoht.
- 16 Vabatahtliku enampakkumise menetlus ei anna selliseid tagatise. Vabatahtliku enampakkumise menetlust ei peata ka kohtumenetlus ebaõiglaste lepingutingimuste valdkonnas. Kui enampakkumine viiakse läbi, kaotab tarbija oma elukoha omandiõiguse ja peab sealt viivitamatult välja kolima. *Ex post* (enampakkumisejärgne) kohtumenetlus enampakkumise tühisuse tuvastamiseks on pärast omandiõiguse kaotamist tarbija jaoks eriti raske.
- 17 Samal ajal on kaitse ebaproportsionaalse sekkumise eest tarbijate õigustesse, sealhulgas nende eluruumidesse, eriti oluline *ex ante* enne oksjoni korraldamist, ja kuna materiaalõigus ei näe ette muud *ex ante* kaitse võimalust, oleks ainuke võimalus esitada nõue **pandiõiguse vabatahtlikul enampakkumisel realiseerimise peatamiseks**. Sellise ettekirjutuse tegeval kohtuotsusel ei ole esiteks *res judicata* jõudu ning teiseks võimaldab see võlausaldajal realiseerida pandiõigust muul viisil ehk enampakkumise kaudu täitemenetluse raames.
- 18 Võlausaldajad viitavad pandiga hõlmatud vara müümise kiirusele vabatahtliku enampakkumise korral, aga laenulepingu mõte ja eesmärk ei ole kinnisvaraga kauplemine, vaid tarbijale laenu andmine ilma ebaõiglaste lepingutingimusteta ja ilma ebaausate kaubandustavadeta – tarbijale parema elukvaliteedi tagamiseks.
- 19 Slovaki õigusnormid võimaldavad välja kuulutada enneaegse sissenõudmise, **esitamata küsimust, kas tarbija on jätnud täitmata kohustuse, mis on piisavalt kaalukas; kas kõnealune kohustuse täitmata jätmine on piisavalt tõsine võrreldes laenulepingu kestuse ja summaga ning kas liikmesriigi õigusnormid näevad ette asjakohased ja tõhusad vahendid, mis võimaldaks tarbijal sellise sissenõudmise mõju tagasi pöörata**.
- 20 Eelotsusetaotluse esitanud kohus eeldab, et kui õigusnormides oleks nähtud ette sellised laenu ennetähtaegse sissenõudmise asjaolud, nagu Euroopa Kohus viitas kohtuotsuse Aziz C-415/11 punktis 73, saaks võlausaldaja kohaldada karistusi,

algatada kohtumenetluse ja nõuda väikeste osamaksete kohustuslikku tasumist, kuid kindlasti ei saaks väikese võla tõttu peremaja müüma hakata.

- 21 Proportsionaalsem õigusnorm võimaldaks kaitsta ka tarbija õigusi ning nõuda ebaausate lepingutingimuste ja ebaausate kaubandustavade kasutamise kontrollimist omal algatusel. Viidatud kohtupraktika kohaselt ei saa aga peremaja müüki vabatahtliku enampakkumise teel peatada ettekirjutusega, mis kohustab hoiduma nimetatud enampakkumise läbiviimisest.
- 22 Eelotsusetaotluse esitanud kohus rõhutab, et vaidlustatud laenu ja eelnevaid tarbijalaene kasutati varasemate laenude tasumiseks. On selge, et hagejatele anti korduvalt laenu hoolimata sellest, et neil puudusid piisavad vahendid nende tasumiseks.
- 23 Eelotsusetaotluse esitanud kohus ei näe põhjust jätta direktiivi 2005/29 kohaldamisalast välja sellised asjaolud nagu vaidlusalune tarbimislaenu tagasimaksmine. Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab ka, et ebaausaid kaubandustavasid ei tohiks jätta välja kohtulikust kontrollist direktiivi 2005/29 alusel. Vastupidisel juhul tekiks loogiline vastuolu, sest tarbijalaenu andmise protsessis ebaausate kaubandustavade hindamise aeg saaks läbi enne, kui tarbijalaen tegelikult tagasi makstakse. Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et direktiivi 2005/29/EÜ artikkel 3 näeb ette kaitse mitte ainult enne äritehingu sõlmimist ja selle ajal, **vaid ka pärast äritehingu sõlmimist**. Kui tarbijalaenu tagasimaksmine ei ole hõlmatud ajavahemikuga „äritehingu sõlmimise ajal“, siis on see hõlmatud ajavahemikuga „pärast äritehingu sõlmimist“. Kõnealune kohus lisab, et kuigi ebaausad kaubandustavad ei mõjuta otseselt õigustehingu tühisust, avaldavad need mõju lepingutingimuste ebaõigluse kui direktiivi 93/13 artikli 4 lõike 1 ühe asjaolu hindamisele.
- 24 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul ei tohiks tarbijalaenude mõte olla selles, et tarbijatele korduvalt ei maksta laene välja, kuivõrd võlausaldaja peab need kinni oma eelmistest laenudest tulenevate nõuete katmiseks. Sellisel laenude andmisel puudub igasugune mõte direktiivi 2008/48/EÜ eesmärgi kontekstis.
- 25 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et vaidlustatud laenulepingus ei ole määratletud laenu eesmärki ja see sisaldab tarbijalaenu tingimusi. Ainuke asjaolu, mis jätab vaidlustatud laenu selle direktiivi kohaldamisalast välja, on laenu tagamine kinnisvaraga.
- 26 Vaidlustatud laen ei kujuta endast aga hüpoteeklaenu ega ole laen, mis on mõeldud investeerimiseks kinnisvarasse või eluasemesse. Kinnisvaratagatis on mõeldud varasemate tarbijalaenude tasumiseks.
- 27 Eelotsusetaotluse esitanud kohus ei näe majanduslikus kontekstis praktilisi erinevusi vaidlustatud laenu ja vaidlustatud laenule eelnenud tarbijalaenude vahel. Et vaidlustatud laen oli mõeldud varasemate tarbijalaenude tasumiseks, on olemas väga otsene seos vaidlustatud laenu ja varasemate, vaidlustatud laenust tasutavate tarbijalaenude sõlmimise eesmärkide vahel.

- 28 Mis puudutab viimast küsimust, kas Euroopa Kohtu 21. aprilli 2016. aasta kohtuotsust Radlinger ja Radlingerová, C-377/14, tuleb tõlgendada nii, et see on kohaldatav tarbijalaenulepingutele ka juhul, kui selle lepingu kohaselt on osa antud laenust mõeldud laenuandja kulude katmiseks, siis see saab olema üheks hagejate elukoha müügi algatamise aluseks oleva võla suurust määravaks asjaoluks. Vaidlustatud summad luges pank VUP hagejatele väljamakstuks ja arvas need hagejatele faktiliselt antud vaidlusaluse laenu summa hulka.

TÖÖDOKUMENT